

Előfizetés: árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 » — »
Negyedévre . . . 2 » 50 »
Egy hóra . . . — » 85 »
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. itélőtábla épületével szemben,

hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó felszólalások intézendők.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1.
a kir. tábla átellenében, hová a lap szellemi részét illető minden közlemény intézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal vesz föl.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Ugron és Széll.

Pécs, 1899. november 7.

Nagy vitézi torna játszódott le tegnap a magyar parlamentben. A központosítók uralmának idején a magas szárnyalású politikai küzdelem helyébe a szűk látókörű személyes veszekedés lépett s a parlament úgy összeállításában, mint egész működésében torz alakját mutatta annak az eszménynek, a melyért egy félszázad előtt vérért hullatta a nemzet.

Ezt az áldatlan képet ime megváltoztatta két esemény: a kormány élén az erőszakos dilettantizmust fölvaltotta az igaz államférfiúi tehetség, az ellenzéken pedig ismét helyet foglal a nemzeti törekvéseknek az a lángszavu apostola, kit az erőszak gyáva uralma száműzött onnét.

Ez a két férfi, Ugron Gábor és Széll Kálmán mérte össze fegyvereit s nincs, aki tagadni merészelje, hogy ez a küzdelem díszére ne vált volna a parlamentnek, mert az elvek harca volt, amelyben nincsenek győzők és legyőzöttek, de amely az eszmék tisztulására, a gondolkozásra s a nemzet öntudatának ennek nyomában járó fölébredésére annál hatalmasabb tényezőül szolgálhat.

Ebben a tekintetben, a parlamenti küzdelem színvonalának emelkedése szempontjából, készséggel elismerjük, alaposan megváltozott a helyzet s megváltozott a

hatalom kezelőinek őszintesége és jóhiszeműsége tekintetében is; de abban meg Ugronnak kell igazat adnunk, hogy minden egyben maradtunk a régienél, az új rendszer frissen esett hava alatt ott maradt a régi sár, a régi kappan a rárakott fácska fej dacára megmaradt kappannak.

Hogy ez mért van így, mért nem tudja magát emancipálni a korrupció, a gyáva elalkuvás fojtogató ölelése alól a legtehetségesebb a legjobb szándéku államférfi, mihelyt a hatalom polcára kerül: annak okára megdöbbentő igazsággal mutatott rá Ugron, mikor azt a pusztítást vázolta, a melyet a hatvanhetes rendszer 32 év óta a magyar nemzet általános helyzetében, társadalmi erkölcsében, anyagi javaiban, nemzeti törekvéseiben és érzelmeiben okozott.

Ez a rendszer vitte oda a nemzetet, hogy hűtlenné váljék szabadsági tradícióihoz, hogy néma megadással mondjon le az állami függetlenségének, szabadságának visszaszerzése iránti küzdelemről és a nagy nemzeti ideálokért való lelkesedést szive legrejtettebb mélyébe zárva, elérhetetlen ábrándképek után kapkodó rajongóknak bélyegezze azokat, a kiknek kebléből még nem halt ki a nemzet jogainak érvényesülése iránti bizalom s ezek teljes visszaszerzése iránti küzdelemre sarkalják a nemzetet.

A hatvanhetes elalkuvás alapján álló

minden államférfi azért kerül meghasonlásba önmagával, mert leikének politikai eszményképét kénytelen megtagadni, mihelyt vezető szerepre vállalkozik, a melyben az a kötelessége, hogy a nemzetet lemondásra tanítsa, a természettől minden nemzet kebelébe beleoltott törekvést az önállóságra, függetlenségre elérhetetlen ábrándképnek hazudja, a nemzet erejét kicsinyelve, a törekvéseinek útjában álló akadályokat nagyítva ölje ki belőlünk az önbizalmat, amely nélkül sem egyén, sem társadalom, sem nemzet nagyot mivelní soha képes nem volt.

Helyesen utalt arra Ugron Gábor, hogy 1867-ben maga Deák Ferenc jelentette ki, miszerint az akkori kiegyezést csak eszköznek tekinti az abszolutizmusból való kiszabadulásra, az alkotmány helyreállítására, a melynek alapján aztán a fölshabadt nemzeti akarat visszaszerezheti még az állami önállóságnak ama követelményeit is, a melyeket hatvanhétben visszaszerezni nem sikerült.

De hatvanhét óta nem a nemzet szabadsági törekvései erősödtek meg, hanem az állami önállóságunk elnyomására törekvő összbiradalmi eszme folytatta azt az évszázados aknamunkáját, a melyben az 1867-ki kényszerhelyzet egy pillanatra megállította.

Az összbiradalmi eszmével szaturált bécsi körök minden törekvése arra irányult,

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

A kis kadét tragédiája.

— Egy huszártiszt emlékeiből. —

— A „Pécsi Figyelő“ eredeti tárcája. —

Amint elvégeztem a dolgomat, rendszerint elszoktam látogatni Dorner Frici legény tanyájára, melyet ő bizar előszeretettel »Dorner Heim«-nek keresztelt el. S valóban alig tudok magamnak kellemesebb s barátságosabb otthont képzelni, mint a Frici főhadnagynak a garzon lakása, melyben a falra két gyeritya között elhelyezett céltábla és egy saját kezűleg leterített tigrisnek bőrre szegezett kardoktól kezdve, fel az illatszeres üvegig, minden megvolt, mire egy huszártisztnek és egy »aktív nőhódítónak« szüksége van. Szerettem ezt a problematikus természetű, gondolkodó fejű huszárt, ki eltérőleg a bajtársaktól, komolyan tudott gondolkozni s ott, a hol más ember gondtalanul halad tovább, ő bölcselkedve állapodott meg és még léhaságaiban is bizonyos művészi következetességet fejtett ki, mint az olyan emberek, kik valóban »átélni« akarják az életet.

Be kell vallanom, hogy volt az én látogatásaimban bizonyos foku önzés is, mert sohasem távoztam Frici tanyájáról anélkül, hogy ne szereztem volna valamely impressiót,

ha éppen nem mondott el Frici nekem egy-egy olyan epizódot mozgalmas életéből, melyből kitellett egy tárca téma.

Egy alkalommal különös helyzetben találtam a főhadnagyt, amint benyitottam a huszár tanyára.

Frici teljes parádeban, vörös lovagló nadrág, lakcsizma és nyakig begombolt új zsinóros attillájában, ott heverészett a pamlogon, mellette egy széken a csákó hevert, míg kedvenc foxteriére je, megfosztva lévén helyétől, melyet a csákó foglalt el, gubbasztott a főhadnagy lábainál.

Dorner Frici szép, férfias arcán valami szelid bánat kifejezése trónolt, olyan, mint mikor az ember elfelejtve a saját baját, másnak a sorsa fölött töpreng.

Frici föl sem kelt fekvő helyéről, amint beléptem, csak úgy ernyedten nyújtotta felém a kezét.

— Alkalmatlan vagyok talán? — kérdeztem megütközve.

— Ah! Keine Spuhr! mondta Frici idegesen. Ott a cognac töltés magadnak, a cigaretták ott van a dohányzó asztalon. Gyujts rá, aztán teéd magad kényelembe.

Ragyujtottam az illatos cigaretták egyikeire, aztán leültem Dorner mellé.

Frici egy darabig hallgatagon bámult rám, aztán még mindig elgondolkozva szolt:

— Temetésről jövök barátom. A kis kadétot temettük el, aki tegnapelőtt föbe

lőtte magát. Armer Kerl! Pedig milyen jó fiu volt.

— Agyonlőtte magát? — kérdeztem érdeklődve — és miért?

— Miért? Cherchez la femme! Az asszonyok barátom, az asszonyok!

— Szerelmes volt talán a fiu?

— Szerelmes? Az Isten tudja. Lehet, hogy szerelmes volt, lehet hogy nem! Annyi azonban bizonyos, hogy egy érzéketlen, kemény szívű, kacér asszony tette tönkre, aki talán most valamelyik udvarlójának dicsekszik suttogó hangon, illatos buidoirjában, hogy azt a szegény fiut ő űzte a halálba s ezret mernek tenni egy ellen, hogy azzal a banális frázissal fejezi be a dicsekvést: »... eh! mit tehetek én róla! Minek volt olyan bolond?!« Mondom neked barátom, az asszonyok mind egyformák s ezután még kevésbé fog bántani a lelkiismeret, ha a szépnem valamelyik főköltő fejű képviselőjét meg fogom csalni!

Szinte belepirult Frici a mondókájába és én meglepetve tekintettem rá, mert különösnek tetszett nekem, hogy ezt a higgadt gondolkodásu embert ennyire képes volt elragadni a szenvedélye.

— Nem érted, ugy-e? — kérdezte rövid szünet után a főhadnagy. No persze, hogy nem érted. Majd elmondom neked azt az egész históriát, tán még taragatsz belőle valamit az olvasóidnak, hiszen azok ugyis sze-

hogya a magyar nemzetnek legalább névleges önállóságot biztosító kiegyezés is visszafejlesztessék s erre a célra olyan kormányzati rendszer állandósítsák, a melynek főadata a nemzetnek úgy gondolkodásában, mint érzelmeiben szárnyát szegni. Ez a rendszer aztán meg is felelt ennek a főadatnak. Azokat a tollakat — ugymond találóan Ugron — a melyekkel repülni lehet, a melyekkel föl lehet emelkedni, szépen, egyenkint, észrevétlenül, néha csekélyebb, a legkisebb fájdalom mellett, gyakran kiméletlenül, erőszakkal, de kiszakgatták és kitépték. Most, mikor 32 esztendő múlva a nemzet ott áll a nagy főadatok előtt, azt látjuk, hogy ez a nemzet azokkal a szárnyakkal, melyekkel magasra emelkedhetnék, mint a sas, a port veri föl maga körül, mint a liba, és a porból, a melyet fölver maga körül, alig látszik ki ő maga; piszok és szenny az, amely őt megszállja.

Ennek a rendszernek a műve az, hogy letaszították a nemzet oltáráról annak eddigi eszményképét, az állami önállóságot és függetlenséget s odaállítottak helyébe egy idegen bálványképet: az összbírodalom nagyhatalmi állását. Ennek a bálványnak nevében követelik tőlünk, hogy nemzeti ideáljainkat föláldozzuk, mert azok meggyöngyíthetnék a bírodalom nagyhatalmi állását.

Ezért kellett lemondanunk még gazdasági önállóságunkról is, mikor annak a hatvanhetes törvény szerint is érvényesülnie kellett volna; ezért kell eltűnnünk, hogy fiainkat börtönbe zárják, ha állami nyelvünkön merészelnék a bírodalmi hadseregnél jelentkezni; ezért kell majd elvállalnunk a bírodalmi költségeknek olyan óriási mértékét, amely alatt összeroskadunk s amely elrabol nemzeti főadatainktól minden életnedvet.

De azért Széll Kálmán is, mint minden 67-es alapon álló kormányfő, a rázkódtatásoktól félti a nemzetet, ha a perszonál unió terére lépne s azért a tény-

retik az ilyen szentimentális históriákat, melyek szerelemmel vannak megspékelve.

A főhadnagy most kigombolta az atiláját s miközben elmélázva fujta a cigaretájára füstjét a mennyezet felé, belekezdett a történetbe:

I.

— Tán te is emlékszel még önkéntes korodból Dampf századosra, a kinek az a szép, gömbölyű kis felesége volt, a kiről leányos modora miatt nem egy rossz viccet farragtunk az étkezdében. Nos, hát a százados nemrég helyezték hozzánk a tizenkettesektől. Persze alig tudtuk megvárni az illendő időt, hogy vizitelhessünk náluk. Tudod, az ilyen új aquisitionok az újdonság ingerével hatnak az emberre s már-már mérlegelni kezdtük a sáncokat, hogy melyikünk segít majd elűzni a szép századosné unalmát. Mert hogy valamelyikünk bizonyára hozzá férközik a szép asszonykához, azt biztosan tudtuk, csak bele kellett a százados személyi táblázatába pillantanunk, melyből kitűnt, hogy az öreg nyugdíjas állapotból, hova valami üdült szervi baja miatt jutott, legfelsőbb kegyelemmel aktiváltatta magát. Nem is vártuk meg egészen a konvencionális nyolc napot s már is beállítottunk vizitálni. Amint ott vagy ötven összeütve sarkantyúinkat, a szép asszony előtt sorfalat álltunk, a kis menyecske úgy bámult

leges viszonyok megváltoztatására irányuló törekvést elítéli, mert ez kockajáték lenne, mely az ország legnagyobb érdekeit veszélyeztetné. Ő nem magas szárnyalású, de reális politikát űz.

Nos mi csak azt bátorodunk kérdezni Széll Kálmántól, vajjon védelmezhetne volna-e reális politikáját a miniszterelnöki székből, ha a nemzet vezérei negyvennyolcban is annyira irtóztak volna a magas szárnyalású politikától, mint ő?

H i r e k.

Pécs, 1899. november 7.

A jövő század cselédkönyvei.

Társadalmunknak azon osztálya, amely ujabban a tüntető körsétákkal igyekszik propagandát csinálni az egyedül üdvözítő három 8-as élet elvének — buzgó előharcosokra, precize kifejezve elvtársakra talált a konyhák légkörében is. A lakosztályok ezen legillatosabb részének nemtői ugyanis igen szívesen szövik boldog ábrándképeiket arról az időről, mikor ők is berendezhetik életüket a három 8-as szerint, amely alatt természetesen lehetőleg 8 órai alvást, aránylag 8 órai pihenést és feltétlenül 8 óra szórakozást értenek.

Erre az időre remélik még azt, hogy amugy is megterhelt vállalkról ledobhatják a cselédkönyvek átkos nyügét is. Mert bizony nem mindig sikerül abból egy-egy lapot »hát kérem véletlenül« a vasalóval kiegészíteni, vagy a mindent felkutató és a romboló gyerek által kitépni. És bizony egyik önértékes, cselédügyosztály által nyilvántartott nő sem tűr multján olyan szégyenfoltot, amelyet ideges háziasszonyi kezek vetnek könyve egyik-másik lapjára.

A konyhából megindult a jelszó: Le a cselédkönyvekkel! És végigzug a harsány kiáltás Közép Európa valamennyi borju-filet készítő telepén és visszhangra talál még az olyan keblekben is, amelyek különben a kényelmes anyák helyett teljesítik illendő havi bér mellett a legszentebb női kötelességet.

Sőt óhajukat megtoldják egy lépéssel és miként az évtizedeken át elnyomott cselédkönyvek megalázó jármában görnyedő népek felszabadulva a nyügtől, szabad lélekzettel kiáltják: Könyvet a gazdáknak.

reánk, mint a kis gyermek szokott a sok színnel kipingált fakatonákra, melyek a gyalúforgácsokkal telt skatulyából hullanak az ölébe.

Mi többet csak álltuk a mustrálást s némi kacérokodást is engedtünk meg magunknak a huszárményecskevel, hanem a szegény kis Falconi, a mi olaszvérű kadétunk éj fekete szemével csak bámulta azt a szép asszonyt, mintha nem tudna betelni a nézésével.

Csodálatos állat az ember, édes barátom! A századosné meg a kis kadét, kik a kölcsönös hétköznapi frázisok váltása közben mélyen egymás szemébe néztek, szinte egy pillanat alatt megértették egymást. A századosné fülig pirult s nyitva felejtette husos, élveteg vérpiros ajkát, a kis kadét pedig halotthalvány lett s szinte bele remegett abba a gyönyörbe, melyet a szép asszonynak már a pusztá látása okozott neki.

— Die sind fertig! — szóltam a fiukhoz, a mint vizit után hazafelé tartottunk s nemsokára rá is jöttünk arra, hogy Falconi kadét, meg a századosné csakugyan megértették egymást s hogy mi reánk itt már nincs szükség.

Csak hogy mig a kis kadét, mint igazi telivér olasz, csupa tűz és szenvedély vala s egyik bolondságot a másik után követte el imádott bálványáért, mely bolondságokat, hogy skandalum ne legyen a dologból, gyakran nekünk kellett leplezgetnünk, addig a századosné

Minden cseléd tartó gazdának legyen az ugynevezett »urasági cselédkönyve«. Cseléd, ha kilép a szolgálatból beírja, hogy minő véleményével viseltetik gazdája és a körülmények iránt. És akkor a gazdasszonyok fognak némi könyvlapok kivásalása, tintával végig öntése, vagy kiszakítása terére lépni, hacsak nem fogják akarni, hogy a jövő század szobacicái, szakácsnői lenéző gunyosolylyal hagyják oda a lakást, mikor arról lenne szó, hogy oda szegődjenek.

Távolba látó szemünkkel és ismerve a cselédi erkölcsöket, már is vagyunk azon kellemetlen helyzetben, hogy egyes kiegészített, kitépelt urasági cselédkönyv lapot megmenthetünk a nyilvánosság számára:

*

A folytonos krumpli és savanyu tüdőkoszt miatt a könnyen beállható gyomorbetegség elkerüléseért a mai napon kilépek e helyről, ahol különben is inkább a munkára, mint a jó bánásmódra fektetnek súlyt.

N. Franciska,
szoba-kisasszony.

*

Az ur sokkal kedvesebb, mint az asszony, aki egyáltalában kellemetlen személy.

H. Anna,
szakácsnő.

*

Ha valakit igazán meggyűlölök, azt dr. Kikindás ügyvéd házához fogom csupa boszúból ajánlani, ahol a legneveletlenebb rajkók vannak.

L. Mária,
gyermekkertésznő.

*

Az asszony megszámlálja a kávészemet, a kenyeret bezárja, a cukorról már nem is szól. Egy font husból lakjon jól az ur, az asszony, 5 gyerek, akik nem esznek, hanem zabálnak és három cseléd, akik elvégre mégis csak emberek. Nem vagyok boszorkány, tehát ki állok.

A. Julis,
szakácsnő.

*

Az ur, az igen toladó, a nagysága pedig örökké simpfel. Az ur egy vén don Juan, az asszony pedig kiállhatatlan, mert csunya karaktere van, a gyerekek pedig! Az alma nem messze esik a fájától!

A. Anna,
dada.

a maga kacér, fenhéjjázó és játszadozó modorával lassan az örületbe kergette a fiut.

Az egyik nap ott pihent a kadét karjai közt órák hosszáig is, másnap meg a kézcsokot is megtagadta tőle. Majd hirtelen minden előzetes bevezetés nélkül mint egy igazi szerelmes asszony, beállított a kis kadét lakására s a mint az legjavában áradozott a boldogságtól másnap, néha egy hétig is, nem volt odahaza Falconi számára. Szóval egyike volt azon asszonyoknak, kik érve a kacérság tanát, szinte pokoli örömet éreznek a férfi megkínzásában s a vonzó és visszatartó végletegeivel a türethetlenségig csigázzák fel a férfi szenvedélyét s midőn már kielégítették hiúságukat, akkor egyszerűen passivitásba esnek s útnak eresztik a férfit, hogy egy másikkal hazugság nélkül eldicsekedhessenek mindama bolondságokkal, melyeket szerelmi örületében az ember értük elkövetett.

S miután most ismered a két hőst, azokat az ellentéteket, melyek közül egyik föltétlenül bukni kell, áttérhetek a tulajdonképeni történetre, mely se nem poétikus, se nem novellisztikus, hanem közönséges, puritán módon rövid és egyszerű.

Frici néhány pillanatra elhallgatott, mint ha gondolatait akarta volna rendbeszedni, aztán egy új orosz cigarettára gyújtott s nagyot szippantva az erős illatu szivarkából, folytatta elbeszélését.

Miután én egy művelt lány vagyok és a nacscsága neköm aszonta, hogy én egy aljas lány vagyok, főmondok! Más háznál talán már jó is lakhatna egyszer az embőr.

N. Tecsa,
szobaleány.

A nacscsága azért küld el, mert szeretőt tartok. Hát aztán! Biztosan irigyli! De olyan férfi már még se akad, amelyik ü belé szeresön! Azért mondott föl ippeg karácsony előtt, hogy ne köjjön ajándékot annyi. Fősvény nipség! De mögyök is.

R. Mari,
szobaleány.

És így tovább — — —

Napirend 1899. november 8-án.

Naptár: szerda, nov. 8. — Róm. kath.: Gottfried. — Prot.: Gottfried. — Görög-kel.: (okt. 27.) Nesztor. — Zsidó: Kislev 6. — Nap két 6 óra 56 perckor; nyugszik 4 óra 31 perckor. — Hold két dében; nyugszik 9 óra 22 perckor este.

Időjárás. Kikötés a központi meteorológiai intézet jelzése szerint: Száraz, hűvös idő várható.

Színház: »Doktor Szeleburdi«; bohózat, itt először.

— (Személyi hír.) Majorossy Imre polgármester, a tegnap éjjeli vonattal Budapestre utazott. A polgármester holnap fog visszatérni Pécsre.

— (Erzsébet-émlékünnep.) A pécsi katolikus kör néhai Erzsébet királyné névnapi előestéjén, nov. 18-án este 8 órakor emlékülennepélyt rendez, mely alkalommal az előadásra kerülő igen érdekes műsor egyik számát a pécsi nők dalegyesületének kardala fogja betölteni, melyre már el is készült a nevezett egyesület. Az ünnepély érdekességét emeli Kaffka Károlyné urnó föllépte, ki harmonium kíséret mellett sólot fog énekelni. A részletes műsor legközelebb fog közrebocsájtatni.

— (Eljegyzés.) Berger Lajos, cs. és kir. tartalékos tiszt, a »Royal«-kávabáz tulajdonosa jegyet váltott özv. Schubert Gusztávné leányával, Margittal Budapestről.

— (A király előtt.) A tegnap Budavárában adott királyi kihallgatáson többek között kihallgatást nyertek Láhner Viktor és

Zurna Károly altábornagyok és Eckensberger György ezredes, a pécsi 8-ik honvédszázad ezred parancsnoka, hogy megköszönjék előléptetésüket.

— (A jogászok táncestélye.) A pécsi jogakadémia polgárai ugyancsak agilis munkálkodást fejtenek ki az idén a mulatságok rendezése körül. Még élénk emlékezetében van a közönségnek az az előkelő műsor és fényesen sikerült estély, melylyel derék jogászfijúságunk a idei bali szezont megnyitotta s ma már ismét egy meghívót kaptunk, melyben arról értesítenek bennünket, hogy a pécsi püspöki jogakadémia polgársága f. évi november hó 15-én a »Vigadóban« a jogakadémiai olvasókör pénztára javára táncestélyt rendez. Belépő-jegy személyenként 3 korona. Jegyek előre válthatók az estély napján az »Olvasókör« irodájában (Lyceum, II. emelet) és este a pénztárnál. Az estély kezdete 1/2 9 órakor. Kétségtelen, hogy a rendezésben elvitázhatlan előkelőséggel bíró jogászfijúságunk eme estélye is oly fényesen fog sikerülni, mint az eddigi vállalkozásaik.

— (Utátvétel.) Lapunk tegnap esti számában már közöltük, hogy egy kiküldött bizottság ma teljesíti a Hird-Hosszúhetényi utvonat közigazgatási bejárását és hivatalos átvételét. A bizottság tagjai, Koszits Kamill vármegyei főjegyző elnöklete alatt Vaniss Sándor járási főszolgabíró, Kovácsfi Kálmán főmérnök voltak. Az érdekelt községek részéről Hirdről: Komáromy Tivadar plébános jelent meg, míg Hosszúhetény községet Vaniss Sándor főbíró képviselte. A bizottság a közigazgatási bejárás után, hibátlannak találván az utvonatát átvette, s a mai naptól kezdve át adta a közforgalomnak.

— (Utóellenőrzési szemle a honvédségnél.) A közshadsereg tartalékosai részére az utóellenőrzési szemléket tegnap fejezték be. Holnap (szerdán) a honvédség részéről tartják meg az utóellenőrzési szemlét a Fejérváry-laktanyában.

— (November.) Járjuk az év végét. Ez az utolsó előtti hónap. November. Ezt még csak egy követi és elrebben az év és

benne leszünk egy másikban, a mely pedig egy új századot jelöl. Leperegnek a napok. Gyorsan, sietve repült el tizenegy hónap. És a mult gazdagabb lesz ismét egy évvel. Temetünk egyre, egyre. Az emlékezés csak szomorú lehet. A mi fölleben a multból, csak ritkán derűs. Szomorú, mert emlék, mert elmult. Azután elmulik az utolsó nap. A régi esztendőre fátyolt borít az új század első hajnala és e napra ébredvén, megdobban a szívünk. Feledjük a mi elmult és kacagva, boldogan üdvözöljük a jelent és belopja magát szívünkbe a remény, hogy jobb lesz az élet, jobb lesz a következő időben . . .

— (Hamis pénzek.) Egyszerre két esetről is értesülünk, a mikor hamis pénzt akartak forgalomba hozni a rajtavesztett tettesek. Az egyik eset Jánosiban történt, a hol Takács István plébánosnak a párbért egy hamis tizforintossal akarta kifizetni Arnold József battányi lakos. A plébános azonban észrevette, hogy a bankjegy hamis és az esetet feljelentette a bíróságnál. A másik eset a dárdai országos vásáron történt. Klavics Mari eszéki almaárusnőtől kétizben vett almát Nemenác Szávó baranyamonostori lakos s mindkétyszer hamis ezüst forintossal fizetett. Az asszony feljelentésére éppen akkor fogták el a színhelyen Nemenácot, mikor egy másik kofát is be akart egy hamis ezüst forintossal csapni. A vizsgálatot folytatják annak kiderítése végett, hogy mikép került a hamis pénz az illetőkhöz.

— (Kinevezések.) Breinich Ignác, csurgói adóhivatali ellenőr, a maros-illyei kir. adóhivatalhoz pénztárnokká kinevezetett. — Barthos Mihály, nagykarolyi kezelési gyakoronok, a szegvárdi kir. pénzügyigazgatóságához, — Turpinszky József, pénzügyigazgatósági díjnok pedig a kaposvári kir. pénzügyigazgatóságához ideiglenes minőségben irodatiszteké kinevezettek. — Noszlopi Vince, kaposvári kir. járásbírói irnok, a tabi járásbíróshoz segédtelekkönyvvezetővé, — Csertán István, gyönki kir. járásbírói díjnok pedig az igali kir. járásbíróshoz irnokká kinevezetett.

— (Felolvasó-estély a Vigadóban.) A helyi lapok már megírták, hogy a nem jött. Ott feküdt, átlótt koponyával a Truppen-Spital halottas házában, hol megnyugvás szállt szerelmes szívébe.

A százados mikor bejelentettük neki az öngyilkosságot, kedvetlenül morogta:

— Leichtsinnige Jugend! Bizonyára néhány adósság nyomta a lelkét!

A kacér kis menyecske nek én mondtam el a déli korzón a szegény kis kadét tragédiáját.

A szép asszony ártatlanul tekintett rám azokkal a lányos szemekkel, aztán gyöngörésvétellel mondá:

— Meghalt szegény! Ejnye de kár érte. Pedig kellemes társalgó és jó táncos volt!

Ezzel aztán engem is ott hagyott a faképnél!

— Látod barátom — tette hozzá Frici — Ilyenek az asszonyok. Egy meghalt szeretőben, kinek karjai nem egyszer fonódtak derekuk köré, csak azt látják már amit a társaság vesztett benne, »a többi már úgy is elveszett«, gondolják magukban s kárpótlást keresnek!

Dorner Frici fölkelt lekhelyéről és cognacot töltött. S amint szóltanul összekoccintottuk poharainkat, úgy tetszett nekem, mintha hallanám annak a szerelmes, szenvedélyes kis kadétnak hörgő kiáltását s annak a démonnak csengő kacaját! . . .

Horkai Elemér.

II.

— Tiszti estélyünk volt, s a jókedv percről percre nőtt. A mi kincstári menyecskéink s a kommandeur leányok már levetették azt az ilyen estélyeken honolni szokott mezevességet s kedélyesen csevegtek, flirteltek velünk, míg a vörös nadrágos huszár pincéreink eltakarítva a souper nyomait, táncteremmé alakították át az étkezdet.

Én az őrnagy egyik leányának csaptam a szelet, a kis kadét pedig ki a souper alatt kissé betalált pezsgőzni és a helyőrségi bakák zenekarának vezérhegedűsével a búsabbnál-búsabb szerelmes nótákat huzatta, mellettünk ült a századosnéval.

Tudja isten szinte sajnáltam azt a fiút, amint lázban égő szemei odatapadtak a századosné ruhájának dekoltagejára, s ajkai szinte remegve, szerelmes szavakat susogtak az asszony fülébe, míg a menyecske előkelő hanyagsággal hajtogatva legyezőjét, mosolyogva úgy tett, mintha a legközségesebb dolgokról folynék közöttük a társalgás.

Egy-egy elröppent, s hangosabban kiejtett szavukat meghallottam én is.

— Az első négyest velem táncolod Irma! monda szinte követelve a kis kadét.

— Te kis csacsi hát kivel táncolnám mással. Hiszen tán tudod az első négyes jelentőségét szólt olvatagon a századosné.

Az őrnagyom szólított meg, s így nem hallgathattam tovább, hogy mit beszélnek,

mert mire a helyemre kerültem, már felhangzott a rendező hangja:

— Négyeshez felállni!

E pillanatban egy hadnagy állt a századosné elé és összeütve sarkantyuját kérdezte:

— Szabad kérem, nagyságos asszonyom?

Az asszonyka biccentett fejével, s gyöngéden a hadnagy karjába fűzte a karját.

Falconi kadét halálsápadtan ugrott fel helyéről, s remegő ajkakkal mondá:

— Bocsánat . . . az első négyes . . . az enyém!

— Igaz is az! Hiszen az első négyest magának ígértem — szólt hidegen a menyecske. No nem baj. Majd megkapja a másodikat vagy a harmikat, s ezzel tovább akart menni. De a kadétnak e pillanatban minden vére a fejébe szállt, szemei vad tűzben égtek, s megragadva a századosné karját rekedten ordította:

— Az első négyest velem fogod táncolni Irma! Akarom! Érted? Akarom!

Az a kacér asszony elsápadt egy pillanatra, de aztán hangosan felkacagott.

— Ugyan menjen, maga részeg!

Egynehányan közülünk lefűlelték a dühögő kadétot, mert ki tudja mire vetemedett volna a szerencsétlen, a századosné pedig kocsira ült és hazahajtatott. A férjét — ki a kártyázóban volt, úgy küldték utána.

III.

Másnap reggel hiába vártuk gyakorlatra Falconi hadapród tiszt helyettét, a szegény fiu

kereskedelmi kaszinó saját helyiségében folyó hó 11-én felolvasással egybekötött táncestélyt rendez. Tekintetbe véve, hogy dr. Rónaky Kálmán felolvasása vetített képek kíséretében skandináviai utjáról egymagában véve is érdekesnek ígérkezik s tekintetbe véve az utána következő táncot is, oly érdeklődés mutatkozik az estély iránt nemcsak a tagok, de a közönség körében is, hogy több kaszinói tag most azon fáradozik, hogy az erre az alkalomra bizonyára szűk kaszinói helyiség helyett az estélyt a Vigadóban rendezzék. Ezen életrevaló tervet részünkről is helyeseljük, annál inkább, mert láttuk Rónaky Kálmán dr. hatásos képeit, hallottuk felolvasását a kath. körben és még ezen fényes termék is szűknek bizonyultak az érdeklődő közönség befogadására. Hasonló nagy az érdeklődés a keresk. kaszinó felolvasó-estélye iránt is s miután a kaszinó helyiségei ez alkalomra bizonyítanival nem tudnak befogadni az odaözönlő közönséget, sokkal helyesebbnek tartjuk az estélyt a Vigadóban tartani.

— **(Tolvaj cseléd.)** Sporer József kárászi lakosnál szolgált Decsi Katalin, ugyanottani illetőségű leányzó. A leány azonban nem sokáig tartotta ki a helyén, mert egy reggel csak odább állt. Eltűnt azonban vele egy csomó ingóság is, a mit a gazdája megkérdezése nélkül vitt el magával. A tolvaj leányt feljelentette a káros a bíróságnál s most folyik ellene a vizsgálat.

— **(Mikor pedans ember a főispán.)** Rendszerető ember a mi főispánunk, mindent elnéz, mindent megbocsát, csak a rendtelenségeket, no meg a restantiákat üldözi. Észreveszi a legkisebb hibát, ostromozza a rosszat és üldöz minden kinövést. De van is már rend mindenütt a közhivatalokban. A városházán s a megyén szorgalmasan dolgozzák a restantiákat, némely irodában pedig késő estig, lámpalény mellett róják egymás mellé a hivatalnokok a fekete betűket, csak hogy a hátralekövetkező idejekorán feldolgozhatassák. Nagy munka van ma a megyei irattárban is. Sorra átvizsgálják, átforgatják a porlepte aktacsomókat. Rabokkal dolgoztatnak, hogy hamarabb készen legyen és ha főispáni rendeletre megszabadítják az aktacsomókat az évtizedes portól, akkor ismét egymás tetejébe rakják. Hja a főispán pedans ember, megkívánja mindenütt a rendet és még azt sem tűri, hogy por lepje el az aktacsomókat.

— **(Járványok.)** Itt a téli idő s bár a nappalok s különösen a délelőttök nem is ősziések, hanem olyanok, mintha még mindig a nyárutóban volnánk, a levegő mégis éles s ennek az időnek a beálltával egyre-másra lépnek fel a gyermekek rémei: a vörheny, kanyaró és difteritisz. Mint legujabban értesülünk, Csepelyen a vörheny, Szent-Lőrincen a kanyaró és Csarnótán a vörheny és difteritisz léptek fel járványosan. Az illető községi orvosok a járványok megállítására már megtették a szükséges intézkedéseket, az iskolákat a járvány tartamára bezárták s így remélhető, hogy sikerülni fog a betegségeket még csirájukban elfojtani.

— **(Tiszti estély a „Vigadóban“.)** Mint lapunk tegnap esti számában már jeleztük, a helyőrség tiszti kara tegnap este a Vigadóban, az 52-ik gyalogezred zenekarának közreműködésével estélyt rendezett. Nyolc óra-

kor vette kezdetét az estély, melyen ugy az 52-ik gyalogezred, mint a 8 ik huszár és a 19 ik honvédgyalogezred törzstisztei és tisztikarának számos tagja vett részt. A multság a késő esti órákig a legjobb kedvben tartott, s felköszöntőkben sem volt hiány. A helyőrségi tisztikar, ugy mint tavaly, a hét egy bizonyos napjára állandósítani fogja eme kedélyes tiszti összejöveteleket.

— **(Kutyák veszedelme.)** Rácvároson ma reggel egy gyanus kutyát láttak kóborolni. A gyanus eb több kutyát megharapott s ezért összesen tizet összefogdostak a pecérek és kiszállították őket mngfigyelés végett a gyepmesteri telepre.

— **(A jövő évi véradó.)** Az idén besorozott katonagyerekek még le sem küzdötték a honvágyat, emlékeikben még mindig ott élnek a maguk csendes falucskáiknak fehérre meszelt házikói s a hivatalos gépezet már megkezdte »előmunkálatait« a jövő évi sorozáshoz. Mint értesülünk, az alispán már megkezdte a működést s szétküldte a községeknek a szükséges katonai nyomtatványokat azon utasítással, hogy mielőbb kezdjék meg az 1877—78. és 79 ben született és a jövő 1900. évben hadköteles legények összeírását.

— **(Egy község pusztulása.)** Somogy-Szent-Miklós községben e hó 3 án óriás tűzvész pusztított, a melynek negyven lakóház és hatvankét melléképület esett áldozatul. A tűz egy pajtában keletkezett s a nagy szélben olyan rohamosan terjedt, hogy oltásra gondolni sem lehetett. A lakosság nagy nyomorban van.

— **(Megdrágultak a szamarak.)** Nem nálunk. Hála Istennek még elég olcsón juthat szép magyar hazánkban mindenki szamárhoz, vagy legalább is a titulusához. De odalenn Itáliában másképpen áll a dolog. Az angol kormány ugyanis elküldte az ügynökeit, hogy Dél-Olaszországban szamarakat és öszvéreket vásároljanak, melyeket Transvaalban a hadsereg élelmezésének a szállítására akarnak használni. A nagy kereslet következtében most a szamarak ára 7—800 lira. Odalenn, ahol olyan sok a csavargó, most tehát egy szamar többet ér, mint egy lazarone. Milyen szamarak ezek, hogy nem szamarak!

— **(Pályázat.)** A szegzárdi kir. törvényszéknél egy aljegyzői állás van üresedésben. Pályázati kérvények két hét alatt adandók be a szegzárdi törvényszék elnökéhez.

— **(Jóváhagyott alapszabályok.)** A pécsi polgári torna-egylet alapszabályait és a vasasbányatelepi munkások és községi iparosok temetkezési egyletének alapszabályait a m. kir. belügyminiszterium a bemutatási záradékkal ellátta.

— **(A lánchid jubileuma.)** Megemlékeztünk már a lánchid jubileumáról. Ebben a hónapban lesz ötven esztendeje annak, hogy a hidépítésnek ez a gyönyörű alkotása átadatott rendeltetésének, mint az első szilárd kapocs Buda és Pest testvérvárosok között. Azóta a két város egygyé lett, összekötő kapcsai megsokasodtak, de a lánchid épségében és pompájában csorbitatlanul ünnepli meg félszázados jubileumát. A jubileum november 23-án lesz. Ezen a napon gazdag lobogódiszt ölt a szép hid és — nem kérnek vámot a rajta átkelőkötől. Felmerült az a terv is, hogy eszméjének nagy megteremtőjéről Széchenyi-

hidnak kereszteljék el; de a régi névhez annyi emlék fűződik, annyira belement a köztudatba, hogy ezt a tervet elejtették. A lánchid továbbra is megtartja félszázados nevét, a mely benne van már törvénykönyveinkben is.

— **(Letartóztatott lókupec.)** Mint értesülünk egy a hatósághoz érkezett feljelentés folytán, Szilváson tegnap letartóztatták Kocsis Varga József lókupecet, kire alapos a gyanu, hogy a legutóbb előfordult lókötésekben ő is ludas s több izben mint orgazda is szerepelt. Hogy mennyiben igaz a feljelentés azt a megindított vizsgálat lesz hivatva kideríteni.

— **(Ellopott, adósok könyve.)** A Hosszuhetény határában levő Viktória-bányánál korcsmáros Fischer Ádám. A napokban Fischer arra ébredt, hogy sehol sem találta a könyvét, melybe adósainak neve s mintegy háromszázhusz forint adósság volt bejegyezve. A nyomozás során kitűnt, hogy a könyvet Bagoly Miklós lopta el, a kinek tizenhárom forint tartozása volt a korcsmárosnál. Azt gondolta, ha a könyvet ellopja, nem kell adósságát megfizetnie. A könyvet el is lopta s elásta az erdőben, a hol meg is találták. Most tehát nemcsak adósságának bizonyítéka került ismét vissza a hitelezőjéhez, de a lopásért el is fogják ítélni.

— **(Gyujtogatás boszúból.)** Bar-Sellyén a napokban leégett Göndör Mihály háza. Mint a vizsgálat kiderítette, a tüzet gyujtogatás okozta. Ugyanis Kovács Mária férj. Nagy Józsefnének valami pöre volt a bíróságnál s a Göndör Mihály vejének tanúsága alapján el is vesztette a pörét. Erre megfogadta, hogy ezért boszut áll rajtuk s boszuját a ház felgyujtásával végre is hajtotta. A boszúból gyujtogatásra vetemedett asszonyt most a bíróság fog végezni.

— **(Késelő inasgyerek.)** A Nepomuk-utcában összeveszett ma reggel Stroh-mayer György, asztalosinas, Fein Kálmán kereskedőtanonccal. A veszekedés hevében az inas kést rántott elő és Feint a mellén megszurta. Szerencsére a seb nem veszedelmes. A késelő inasgyerek ellen a rendőrség megindította a vizsgálatot.

— **(A szökés párosan.)** Azt mondják, hogy a szökés párosan nem is a legutolsó dolog s valószínű, hogy ebben a véleményben leledtek Makos János és Schreiber Róza m.-peterdi cselédek is, kik egy szép napon bucsut mondva gazdájuk kapufélfájának, együttesen megszöktek, s előrelátólag elvitték magukkal gazdájuknak egy téli kabátját és egy pár vadonatuj csizmáját is, miket utközben valószínűleg pénzzé tettek. A hűtlen cselédek most nyomozzák.

— **(Elveszett.)** Tegnap az esti órákban a korzón vagy az Irgalmasok utcáján egy duplafedelű női arany remontoir óra elveszett, egy vékony arany lánccal együtt. A becsületes megtaláló kéretik, az órát a rendőrségnek átadni.

— **(Házi szarka.)** Méltán megilleti ez a név Kovács Julcsa görcsönyi cselédleányt, ki gazdáját, Sánta Jánost, már ki tudja mióta lopja meg. A gazdának már huzamosabb idő óta föltűnt, hogy a házból apróbb dolgok, úgymint fejkendők, abroszok, terítők stb. eltűnnek s hogy az éléskamrából is ugyancsak fogy egynémely élelmi szer, vagy zsír. Jelen-

tést is tett már egyizben a hatóságnál, mi azonban eredményre nem vezetett, a cselédjére gyanakodni pedig nem volt oka. Tegnap este azonban a gazda lefekvés után gyanus zajt hallott az éléskamrában. Fölkelt, hogy ennek okát megtudja s azon csipte rajta a cselédjét, amint az éléskamrában éppen a zsirt dézsmálta. Természetesen letartóztatta a tolvaj cselédleányt, ki látva, hogy tagadása már mitsem használ, töredelmesen bevallotta, hogy a többi apróbb lopásokat is ő követte el. A házi tolvajt átadták a bíróságnak.

— **(Ellopott vasuti sorompó.)**

Sugár Frigyes, szentlőrinci pályafelügyelő, feljelentést tett a bíróságnál, hogy az államvasutak Pécs és Bicsérd közötti szakaszán a 10-ik számú őrháznál a 12 méter hosszú vasuti sorompót elemelték. A feljelentésre megindult nyomozás során három bakonyai subanc személyében kiderítették a tetteseket, kik most a börtönben várják büntetésüket.

— **(Az ellopott ház.)** A maga nemében paratlan széllámposság történt Párisban. Egy idő óta az összes párisi és franciaországi lapokat elárasztotta egy reklámhirdetés, a melyben bizonyos Declém ajánlotta lakásnak uri kényelemmel és az ujkor raffinált eleganciájával berendezett lakását a jövő évi párisi világkiállítás idejére. Háza a rue de la Tombe Issoireon feküdt a kiállítás közelében, és egy-egy szobáért heti 40 frankot kért, a mi a kiállítás tartamára aránylag nem sok. Akadt is sok bérlő, sokkal több mint a menyinyi a házban elért volna és Declém mind egyiktől felvett 20 frankot, hogy „biztosítsa magát”. Mindez azonban kevés volt Declém becsületérzésének. Hogy egészen kihasználja

a házat, miután kölcsönöket, előlegezett lakbéréket vett föl rá, mi mást tehetett volna vele, minthogy az alapjaig lebontotta és a tégláit, gerendáit, ablakait is eladta. Magát a házat és a telket nem adhatta el, mert ez már csak telekkönyvi átirással történhetett volna, pedig a ház nem volt az övé, csak bérben birta. Mikor Vignier, a tulajdonos, a ki vidéken lakott, felrándult Párisba, hogy 50.000 frank értéket képviselő szép házat megtekintse, nem találta: ellopták. Rohant a rendőrségre:

— Kérem, nem tudják, hol a házam?

— Nyomozni fogjuk.

— Kit?

— A házat.

Kisült, hogy Declém már régesrég utlevelet váltott külföldre, üthetik bottal a nyomát.

— **(A hercegnő szerelme.)** Az angol udvarnál tudvalevőleg nem tartozik a ritkaságok közé, hogy a királyi családnak valamely tagja nem rangbeli házasságot köt. Viktória királynő szívesen adja beleegyezését az ilyen frigyhez, ha csak biztosítja családja valamelyik tagjának boldogságát. Most ismét hasonló eset hirtelen érkezik Londonból. A velszi herceg egyetlen még hajadon leánya, Viktória hercegnő szereti már évek óta egy angol lordnak harmadik fiát, a ki egy nagy bankháznak a tulajdonosa. Ez az oka annak, hogy a hercegnő már évek óta visszautasít minden kérést, úgy, hogy családja már letett a reményről, hogy fejedelmi házasságot fog kötni. Vicky hercegnő, a mint udvari körökben nevezik, júliusban volt 31 esztendő s folyton anyjával lakik együtt. Atyjának, a velszi hercegnek nem igen tetszett, hogy leánya oly

sokáig nem megy férjhez. Nemrég Dániában tartózkodott s ekkor újabb férjet szemelt ki számára a családja. Unokatestvérét, György görög herceget, a krétai kormányzót szánták neki, a ki nálánál egy évvel fiatalabb. De azért nem hiszik, hogy a szerelmes hercegnő eleget tesz családja kívánságának. S akkor — mint mondják — atyja sem fogja tovább ellenezni, hogy azé legyen, a kit szeret.

Művészet, irodalom.

○ **Ifjúsági előadás.** Tiszay Dezső szingazgató, a ki — valljuk be az igazat — még mindig nem élvezi a közönségnek azt a pártfogását, melyet társulata jól szervezettsége, repertoárja változatos volta és saját direktori előnyei folytán méltán élvezhetne, — gondolt merészet és nagyot s hogy egyszer a hét legelső hétköznapján is telt házat lásson: ifjúsági előadást hirdetett. Ebben az előadásban azonban nem az ifjúsági volt a fő, hanem a *leszállított* helyárok, mert bizony — s megint csak be kell vallanunk az igazat — ha mint ifjúsági előadást nézzük, mindenekelőtt nem látjuk ott az ifjúságot oly mértékben, a hogy ezt egy ifjúsági előadás megérdemelné. Tudunkkal három oly tanintézetünk van, melynek ifjúsága maga megtölthette volna a színházat s bizony csak a földszinten láttunk, úgy mint máskor tanulóifjúságot. Nem is annyira ifjúsági, mint *népelőadás* volt a tegnapi; népelőadás a javából, akár a közönséget, akár a játékot, akár a darabot tekintjük. Mert mint mondtuk, a közönség nem az ifjúság, hanem a nép köréből került ki; az előadók sok tekintetben a hatás oly eszközeivel dolgoztak, melyek csakis népelőadásokon engedhetők meg

volt, tele jószívűséget és szentimentalizmust eláruló ránkocokkal. Egész lényé sugárzik az idealizmustól. Az egyetlen valamennyi között, a ki elég rendesen keresi meg kenyerét, az egyedüli, a ki nem fest. Valamikor Liszt tanítványa volt — s most zongoratanitónő és a legvagyonosabb valamennyi között: innen a tollas kalap és a díszes, fahéjszínű kabát. Jellemzésének kiegészítéséül említsük még azt meg külső megjelenéséről, hogy a kabátja gallérja, ép úgy, mint a többieké, festőiesen vette körül a nyaka kivágását. A Morel-crémire hat művésznője közül egyse visel álló gallért. Az álló gallér iránt való közös antipatián kívül a hat hölgynek egyéb közös érzelmei voltak. Mindnyájan megelégedettek s mindeniknek meg volt a hajlandósága, hogy minden kis dolgot jelentékeny eseménynyé fujjanak föl. Ilyenformán aztán az életet érdekesnek találják. Ez is jó dolog.

A mikor Gertrud belépett, a hat kisasszony hangos vihogás mellett épp azzal volt elfoglalva, hogy szavazzanak: ki akar résztvenni egy fronage à la crème közös megrendelésén.

Braun vidám köszöntés után az üvegfal mögé húzódott, a mely a csarnokot két részre osztotta; Gertrud a hölgyek közé ült.

A crémire-ben sokat adnak a jó erkölcsre és a Boulevard Raspail-on, úgy látszik, a külön neműek szigorú elkülönítésére, mint az egyedül biztos módszerre építik az erkölcsöt.

— Isteni gyönyörű nap van — sipegi Lindner kisasszony Gertrudnak. — Ugy-e bár?

Az alkonyat egyre sötétebben ereszkedett alá. Lámpát gyújtottak. A szunyogok beröpültek.

Hallatszott a partról a tenger hullámverése. Fölle, — zúgott a hullám, szomoruan, lelket megkapóan. Titkos varázsa volt ennek az egyhanguságnak. Gertrud úgy érezte, mintha egy másik, szebb világból altató nóta hangzanék felé, altató nóta, a melynél elszunnyadnak, elvesznek az emlékei.

Gyógyító balzsam volt ez a csodás hullámzaj az ő szomorú, megtépett szívére. A régi sebek nem vérzettek. A régi vágy már nem szólt a belsejében.

Az öntudatát kezdte veszteni. Még egyre a fülében volt a nagyszerűen eső és emelkedő hullámzaj, és álmodni kezdett.

Mintha egy óriás, végtelen hullám a régi életét kitépte volna és kérlelhetetlenül vitte volna tova a végtelenbe, — Lindenheim — az anyja — a bátyja — Bill — a családi tradíció előítéletei — mindent elsodort az óriási hullám, mindent. És Gertrud a parton állott, semmit sem tett, hogy ezt megakadályozza. Nem érzett mást, csak óriási fáradtságot s csak egy vágya volt: hogy kipihenje magát.

A hullámok fölött pedig haragos szárnycsapásokkal lebegett a chimära s azt kiáltozta:

— Ne legyenek teneked idegen isteneid mellettem!

— Ne legyenek idegen isteneid.

Gertrud fölébredt. Nevetni próbált affölött, hogy a chimära meséje eszébe jutott.

— Már nem kell az ő dalát előttem énekelned . .

— mondotta magában. — Szeretném tudni, hogy mit

s végre Dobsa Lajosnak ez a történeti színműve sem annyira ifjúsági, mint népelőadásra való. Az előadás általánosságban nem klappolt a kellően, hézagok voltak a jelenések gyors egymásutánjában, botlások a rendezésben, a mi némi szerepmentudással is párosulván, azt a benyomást tette ránk, hogy az előadásra nem készültek oly szigorúan körültekintő pontossággal, mint máskor. Már pedig mindent el kell kerülni az ifjúsági előadásnál; hadd tanuljon az ifjúság a színházban is rendet és pontosságot minden tekintetben. Reméljük, mindezt ki sem veszi szőrszálhasogató kicsinyeskedésnek; a mi ha elkerülhetik s ha jövőre egy-egy klasszikus darabot adat a direktor s arra a tanintézetek tanárai elvezetik a diákokat s azok kellően beosztva, megtöltik a földszintet és állóhelyet ép úgy, mint a páholyokat és az erkélyt: majd akkor látunk színházunkban igazi ifjúsági előadást.

A mi a szereplőket illeti, mind nagy igyekezettel, lelkesedéssel játszottak. Talán nagyobb is a kelleténél. És épen ezért nem tudtak szabadulni a túlzásoktól. Sarlay kezében például Cilley Ulrik egy kiabáló, folyton dühöngő ember lett, már pedig a cselszövő-ről ki sem tétélezheti fel, hogy mindig a száján hordozta, a mi a fejében volt. Sebestyén Géza Gara nádora már higgadtabb és átgondoltabb alakítás volt; azonban mintha indiszpozícióval küzdött volna, a szerep sok hatásos részét nem színezte ki a kellően. Könyves Jenő Hunyady Lászlója ideális, szép, és önérzetes alak volt; Baróthi Irma azonban Mátyásnak amugy is kis szerepéből édeskeveset csinált. Bátosi Endre mindenben megfelelő, kiválóan jeles alakítást produkált a hevesvérű, mindig elégedetlen, de mindig megjuhászódó Szilágyi Mihályban, valamint V. Ágh Ilona is pompás volt Szilágyi Erzsébet szerepében. Hadrik Anna Gara Mária — miként Hadriknak a legtöbb

dramai alakítása — szép és poétikus volt; az őrületes jelenetben pedig sokaknak szemébe könyvet csalt szívet-lelket megindító játékkal. Az est legnagyobb sikerén ketten osztozkodtak: *Jeszenszky Irén* és *Bakó László*. *Jeszenszky Irén* Ronow Ágnesénél se jobbat, se igazabbat nem kívánunk színpadon látni. *Bakó László* színészi egyénisége különösen az első két felvonásban nem egyezik ugyan V. Lászlóval, de később nagy hatással és igazi természetességgel játszott. De éppen attól kell óvakodnia, hogy a színészi egyéniség ne legyen urrá szerepe felett, mert akkor alakításai a hasonlóság egyhangúságába esnek. (→)

○ **Szulamith.** A nagyhirű héber dalmű pénteken kerül bemutatásra színházunkban a címszerepben *Tibor Lóri*val. Abszolont *Mesey Andor*, Almanachot *Németh János*, Abigailt *Szekula*, Zigitang szerecsent *Nádasy*, a főpapot *Kiss J.*, Ziporati *A.*, *Lévai Sári*, a három kéro: *Bátosi*, *Sarlai* és *Delli* éneklék és játszóak. A daljátékot, mely a fővárosban a napokban éri meg rövid idő lefolyása alatt 150-ik előadását, Tiszay teljesen új diszletekkel és korhű jelmezekkel mutatja be s így valószínű, hogy nálunk is nagy sikere lesz. A bemutató előadás bérletszünetben lesz megtartva s maga az igazgató rendezi.

○ **Az aranykakas.** *Tiszay Dezső* megszerezte előadásra *Blumenthal* és *Kadelburg* énekes bohózatát, mely a Vígsházban nagy sikert aratott s a melyet *Fáy Béla* fordított magyarra. A főszerepet *Tiszayné* játsza. Az előadáshoz most készülnek a teljesen új diszletek.

Tanügy.

(Véglegesítés. A m. kir. vallás és közoktatásügyi miniszter *Kis Pál János* tanfelügyelőségi tollnokot, eme állásában meg erősítette.

Folyó sz. 41. Idénybérlet 41. sz. Páratlan bérlet.

Nemzeti Színház.

Szerda, 1899. november 8-án.

dr. Szeleburdi.

Eredeti énekes bohózat 3 felvonásban. Irta Guthi S. és Hegeüs Gy. (Rendező Németh.)

SZEMÉLYEK:

Mérey Margit	Németh Jeszenszky	Klára Donnerstag	Tibor Bátosi
Benes Bodollai	Nádasi Sarlay	Narciss Nagy	Baróthi Delli
Adrienne Ottó	Nagy Könyves	Richard	Sebestyén

Csütörtök, nov. hó 9-én

OTHELLO.

Törvénykezés.

§ Utasítás az ügyészségi megbízottaknak. A hivatalos lap közli *Plósz Sándor* igazságügyminiszter rendeletét, melyben az ügyészségi megbízottak részére utasítást ad. Az utasítás szerint az ügyészségi megbízott kirendelése pályázat kihirdetése nélkül történik; a megbízott kirendelése tárgyában a kir. ügyész és kir. főügyész tesznek javaslatot, a mit a miniszterhez terjesztenek föl. Az ügyészségi megbízott nem tesz hivatali esküt s részére nem álltanak ki külön személyi táblázatot. A megbízott azonnal a kirendelő okirat kézhez vétele után köteles működésének megkezdése végett jelentkezni a járásbírószághoz vezetőjénél. Ha az ügyészségi megbízott, illetőleg állandó helyettese, egyéb közszolgálatban

vehetne még el tőlem, — mit adhatnék még neki . . . Mit? . . Mit?

HUSZONNYOLCADIK FEJEZET.

Ragyogó tavaszi nap — április végén. A nap forrón süt le két ólomszürke felhő közül és meleg párákat csalt elő a legutóbbi esőtől még mindig nedves aszfaltjárdáról.

— Hová, hová? — kérdi kedélyesen Braun úr egy leánytól, a ki — egy nyaláb ecsettel a karján — éppen mellette lép el a Boulevard Raspail járdáján.

Braun úr szavaira a megszólított visszafordul. — Gertrud.

— A Morel-crémierbe — teleli vissza az ujságírónak s kezét nyújtja.

— Ah, hiszen akkor egy szél visz bennünket, — szól az s izében a leányhoz csatlakozik.

Kopott, sötétszürke ruha volt az ujságíró, a mellyén egy tekintélyes vörösbőr folt diszlett. Gertrud barna gyapotruhában, kis matrozkalapban volt.

Ha három év előtt: akkor, a mikor a chimaristák negyedében föltűnt, látták volna Braun úr mellett, a kettő közötti különbség a járókelőknek azonnal föltűnt volna.

Most nincs különbség kettőjük között — egy szegény író, — egy szegény festő — jó pajtasok, a kiknek egy uton van dolguk — mi egyéb?

A Crémière, a hova igyekeztek, a Boulevard Raspail végén van: kicsi tejmérő. Nagy fakeretes ablaka

volt; a járdája előtt szürke tejes kannák és cin-merők; az ablak mögött egész oszlop vastag, fehér kőedénytányér, egy rakás fekete fanyelű, egyszerű vasevőeszköz; néhány nagy üveg savanyu uborka és befőtt paradicsom; egy tál saláta, vörös répa, mellette több ütött-kopott virágváza és igen sokféle sajt.

A Crémière-be egyik oldalon a cin-bádoggal fődött fizető-asztal, átellenben a falon egy sötét női arckép, spanyol viseletben; a kép egész van Dyck modorban van festve s arra volt hivatva, hogy a kis tejszarnoknak művészi színezetet adjon. A kép alatt két asztalnál hat hölgy ül: Gertrudnak jó ismerősei s amint jön, már nyújtják is elébe kezüket. Valamennyien olyan rosszul öltözöttek és kopottak, mint Gertrud, valamennyien úgy, mint akikről látszik, hogy nincs, a ki kiszolgálja őket. Öten ugyanoly matrozkalapot viselnek, mint ő; csak a hatodik — Lindner kisasszony — viselt barna, sajátos, rikitó fejdíszet, amelyen a baromfi világ minden tollai melankólikusan bólingatnak, düledeznek, mintha a bukott nagyságoknak egy társasága volna, akik szebb időköt láttak s most meg vannak hatva attól, hogy egy hosszú, izgalmas és változatos életpálya után újra találkoztak.

Dolezsál Boschka meg szokta jegyezni, hogy barát-nőjének, Lindner Helénának kalapja úgy tűnik föl neki, mint egy Andersen-mese. Mindegyik alkatrésznek külön története van. Lindner kisasszony fahéj-szinű kalapját — és fahéj-szinű kacabáját — Temple-ben vette; a kalapot és kacabait összevéve huszonöt frankért. Azt mondják, hogy ifjúkorában csinos volt, sőt ünnepelték is; e miatt aztán sokat adott a toalettire. Elfonnyadt Madonna-arca

is áll, a járásbíróóság székhelyén kívül teljesített hivatali működés esetében a napidíjat és a fuvarpénzt a ránézve egyéb állásában érvényes szabályok értelmében számíthatja föl. Az ügyészszégi megbízott a királyi járásbíróóság hatáskörébe utalt bűnügyekben a közbád képviselőjében jár el. Járásbíróóság hatáskörébe tartozó bűncselekmény miatt előtte szóval tett följelentésről, illetőleg előterjesztett magánindítványról, ha azok bűncselekmény tényállásukat foglalják magukban, az ügyészszégi megbízott azonnal jegyzőkönyvet vesz föl. Amennyiben halaszthatatlanul sürgős nyomozó cselekmények teljesítendőek, e tárgyban a járásbíróóságnál azonnal (a jegyzőkönyv fölvétele előtt is) megfelelő indítványt kell tenni. Az ügyészszégi megbízott, ha csak a főlebbvaló hatóságtól ellenkező utasítást nem kapott, megtagadhatja a vád képviselőjét, illetőleg elejtheti a vádat, ha véleménye szerint büntetendő cselekmény nem forog fön, illetőleg, ha a magánindítvány hiányzik, vagy a bűnvádi eljárás megindíthatása elévült. Ha a járásbíróóság határozata az ügyészszégi megbízottra nem tett meggyőző hatást, vagy ha az ügyészszégi megbízottnak nyomatékos kétsége van a határozat helyessége iránt, éljen a határozat ellen perorvoslattal. Az ügyészszégi megbízott a netalán hozzá érkezett kegyelmi kérvényeket a járásbíróóság hatáskörébe utalt bűncselekmények eseteiben is, érdemleges indítvány nélkül a főléje rendelt királyi ügyészszéghez köteles fölterjeszteni.

§ Alaptalan vád. Még október 4-ki számunkban megírtuk, hogy Hartl (helyesebben Stark) Adolfnak elveszett egy csomó fehérneműje és egy nadrágja, melyet Tamás Mátyás megtalálván, átadta Kónyi Gyula pécsi Nagy-Flórián-utca 26. sz. alatti lakosnak. Kónyi aztán a nála jelentkezett károsnak azt mondta, hogy a csomagot már átadta egyelőre ismeretlen embernek, aki mint tulajdonos jelentkezett nála. A káros Stark Adolf erre jogtalan elsajátítás miatt feljelentette a pécsi járásbíróóságnál Tamás Mátyást és Kónyi Gyulát, de a napokban megtartott tárgyalás folyamán kitűnt, hogy az ellenük emelt vád alaptalan volt, mert igazolást nyert az, hogy Tamás Mátyás a talált csomagot, melyben csupán fehérneműek voltak, nadrág nem, azzal adta át az akkor még Üszöghön, a találás színhelyétől nem messze lakott Kónyi Gyulának, hogy azt a netán jelentkező tulajdonosnak szolgáltatassa ki. Másnap aztán csakugyan jelentkezett Kónyinál valaki s leírván a csomag alakját és tartalmát, mint tulajdonos kérte annak kiszolgáltatását. Minthogy pedig a csomagról az idegen által adott leírás teljesen megfelelt a valáságnak, Kónyi egész jóhiszeműséggel tarthatta őt a jogos tulajdonosnak és kiadta neki a csomagot.

Mindezzel igazolva lévén, hogy eltulajdonítási szándék sem Tamás Mátyásnál, sem Kónyi Gyulánál fenn nem forgott, a járásbíróóság mindkettőt felmentette az ellenük emelt áad alól.

Országgyűlés.

A képviselőház ülése nov. hó 7-én. (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A képviselőházban ma folytatták és be is fejezték az indemnity-vitát.

Marjay Péter volt ma az első szónok s erősen korholta a kormány eddigi működését, hazafiatlanságát, melyet a Hentzi-kérdésben és a „hier” kérdésében tanusított, gyáva-ságát, a melylyel az aradi vértanúk ünneplésétől távol tartotta magát.

Bartha Ödön szerint a miniszterelnök nemcsak nagy pacifikátor, nemcsak nagy debatter, de nagy hallgató is. Mert bár sokat beszél, mégis olyan kérdésekről, a melyekről beszélnie kellene: a kvótáról s a junktimról hallgat. Bánffytól megtagadták tavaly az indemnityt, mert ezekről nem nyilatkozott, meg kell tehát

ezt tagadni a mostani kormánytól is, azért nem fogadja el a javaslatot. (Helyeslés a szélsőbalon.)

Az elnök erre a vitát bezárván Széll Kálmán miniszterelnök kijelentette, hogy csak röviden kíván reflektálni Bartha szavaira. Hivatkozik az ellenzék igazságszeretetére, vajjon szokott-e ő a kérdésekre hallgatással felelni? A pénzügyi bizottságban tömérdek kényes kérdés lett fölvetve, nem emlékszik rá, hogy egyszerre ennyi kényes kérdéssel ostromolták volna a kormányelnököt (zajos: „ugy van a baloldalon), de sohasem tért ki előle. (Ugy van! — a balon.) Az ő intézkedése értelmében történt, hogy a kvótabizottságok most és a delegációk csak e hó végén jöjjenek össze, hogy a Háznak ideje legyen a kvóta kérdésében nyugodtan és bölcsessége szerint határozni. Akkor lesz ideje annak, hogy ő is kifejtse a maga álláspontját. Addig kötelessége hallgatni.

Ezután a Ház az indemnity-javaslatot nagy többséggel elfogadta, a beadott határozati javaslatokat pedig elvetette.

TÁVIRATOK.

— **A hírlapbélyeg eltörlése Ausztriában.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A Reichsrath sajtóügyi bi-

7783. szám.

Tkv. 1899.

HIRDETMÉNY.

Geresd községnek telekkönyvi betétei az 1886. évi XXIX., az 1889: XXXVIII. és az 1891: XVI. t. cikk értelmében elkészítettvén és a nyilvánosságnak átadatván, ez azzal a fölszólítással tétetik közzé:

1. Hogy mindazok, kik az 1886: XXIX. t. cikk 15. és 17. §-ai alapján — ide értve e §-oknak az 1889: XXXVIII. törvénycikk 5-ik és 6-ik §-aiban és az 1891. XVI. törvénycikk 15-ik paragrafusának a) pontjában foglalt kiegészítéseit is — valamint az 1889: XXXVIII. t.-cikk 7. §-a és az 1891. XVI. t.-cz. 15. §. b) pontja alapján eszközölt bejegyzések érvénytelenségét kimutathatják, e végből törlési kereseteket, azok pedig, a kik valamely tehertétel átvitelének az 1886: XXIX. t. cz. 22. §-a, illetve az 1889. évi XXXVIII. t. cz. 15. §-a alapján való mellőzését megtámadni kívánják, e végből kereseteket hat hónap alatt, vagyis **az 1900. évi május hó 3-ik napjáig bezárólag** a telekkönyvi hatósághoz nyujtsák be, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő eltelte után indított törlési kereset annak a harmadik személynek, aki időközben nyilvánkönyvi jogot szerzett, hátrányára nem szolgálhat;

2. Hogy mindazok, akik az 1886: XXIX. t. cikk 16. és 18. §-ainak eseteiben — ide értve az utóbbi §-nak az 1889: XXXVIII. t. cz. 5. és 6. §-aiban foglalt kiegészítéseit is — a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzése ellenében ellentmondással élni kívánnak, írásbeli ellentmondásukat hat hónap alatt, vagyis **az 1900. évi május hó 3-ik napjáig bezárólag** a telekkönyvi hatósághoz benyujtsák, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő letelte után ellentmondásuk többé figyelembe vétetni nem fog;

3. Hogy mindazok, a kik az 1. és 2. pontban körülírt eseteken kívül a betétek tartalma által előbb nyert nyilvánkönyvi jogokat bármely irányban sértve vélik, ide értve azokat is, akik a tulajdonjog arányának az 1889. XXXVIII. t. cz. 16. §-a alapján történt bejegyzését sérelmesnek találják, e tekintetbeni felszólalásukat tartalmazó kérvényeket a telekkönyvi hatósághoz hat hónap alatt, vagyis **az 1900. évi május hó 3-ik napjáig bezárólag** nyujtsák be, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő elmulta után a betétek tartalmát csak a törvény rendes útján és csak az időközben nyilvánkönyvi jogokat szerzett harmadik személyek jogainak sérelme nélkül támadhatják meg.

Együttal figyelmeztetnek azok a felek, a kik a betétek szerkesztésére küldött bizottságnak eredeti okiratokat adtak át, — hogy a mennyiben azokhoz egyszersmind egyszerű másolatokat is csatoltak, vagy ilyeneket pótlólag benyujtanak az eredetieket a telekkönyvi hatóságnál átvehetik.

A pécsváradi kir. járásbíróóság mint tkvi hatóság, 1899. október hó 13-án.

Schill

kir. járásbíró.

zottsága ma tartott ülésében egyhangulag elfogadta az előadó javaslatát a hírlapbélyeg eltörlése ügyében. A javaslatot holnap a képviselőház elé terjesztik.

— **A transzváli háború.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A párisi Figarónak azt jelentik Berlinből, hogy Németország elhatározta az Angolától délre eső Tiger-öböl megszállását az esetre, ha Anglia megszállná a Delagoa-öblöt. Angliában állítólag tudják ezt és ez az oka, hogy *Anglia nem szállít partra katonaságot a Delagoa-öbölben.*

A Reutter-ügynökségnek jelentik Fokvárosból november 4-iki kelettel, hogy a natáli kormány pietermaritzburgi jelentések szerint proklamációt bocsátott ki, mely semmisnek nyilvánítja Oranje szabadállamnak az upper-tugelai vidék bekebelezéséről szóló proklamációját. A tengerparton az angol cirkálóhajók szigorú ellenőrzést gyakorolnak a gyanús járművek tekintetében.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

8216. sz.

Tlkv. 1899.

Árverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék, mint tlkvi hatóság közhírré teszi, hogy Kovács Mihály somogyi lakos végrehajthatónak, Dezsi Péter, Dezsi József és neje Merk Katalin szabolcsi lakosok végrehajtást szenvedők ellen 1000 frt tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a pécsi kir. törvényszék és a pécsi kir. járásbíróság területén levő Szabolcs község határában fekvő, a szabolcsi 14. sz. betétben I. 1—2. alatt felvett 17/1. hrsz. 178. sz. ház, 17/2. hrsz. kertre 403 frt, a 13. sz. betétben felvett † 1728. hrsz. szőlőre 36 frt, a 90. sz. betétben felvett † 1868. hrsz. szőlőre a végrehajtási törvény 156. §-a alkalmazásával egészben 108 frt becsárban mint kikiáltási árban az árverést elrendelte s hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1899. évi november hó 28-ik napján d. e. 9 órakor Szabolcs község bíróságában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10 százalékát vagyis 40 frt 30 krt., 3 frt 60 krt., 10 frt 80 krt. készpénzben, vagy az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8-ik §-ban kijelölt ovadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, vagy az 1881. LX. tcz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Pécsett, 1899. évi augusztus hó 26. napján, a kir. törvényszék mint tlkvi hatósága.

Bogyay Pongrácz
kir. trvszéki bíró.

8178. sz.

Tlkv. 1899.

Árverési hirdetmény.

A dárdai kir. bíróság mint tlkvi hatóság közhírré teszi, hogy Mihályov Dávid darázi lakos végrehajthatónak Gyurics Fila darázi lakos végrehajtást szenvedett ellen 50 forint tőke és jár. iránti végrehajtási ügyében az árverést a dárdai kir. bíróság területén levő Darázs községben az 596. sz. tjkvben felvett 197., 198. hrsz. és 4040. hrsz. ingatlanból Gyurics Filót illető felére 153 frt kik. árban; † 1326 hrsz. 6 frt 84 kr. szőlő váltsággal terhelt egész ingatlanra az 1881: 60. t.-cz. 156. §. a) pontja értelmében Gergics Mátót illető felére is 188 frt; ugyanott a † 1910. hrsz. ingatlanra az 1881: 60. t.-cz. 156. §. a) pontja értelmében az egészre tehát Gergics Mátót illető felére is 30 frt, (terheli 2 frt 88 kr. váltságtőke) ugyanott † 2007. hrsz. 23 frt 32 kr. váltsággal terhelt ingatl. egészben tehát az 1881: 60. t.-cz. 156. §. a) pontja értelmében Gergics Mátót illető felére is 160 frt, a darázi 1256. sz. tjkvben fogl. 422. hrsz. ingatlanra az 1881: 60. t. cz. 156. §. a) pontja értelmében az egész tehát Ruzsits Ivót illető részre 132 frt kikiáltási árban elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlan az 1899. évi december hó 6-ik napján d. u. 3 órakor Darázs községben a jegyzői irodában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át, vagyis 18 frt 80 krt., 3 forintot, 16 frtot és 13 frt 20 krt. készpénzben, vagy az 1881. évi LX. t.-cz. 42. §-a jelzett árfolyammal számított s az 1881. évi november 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszteri rend. 8-dik §-ában kijelölt ovadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881: 60. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Dárdán, a kir. járásbíróság mint telek-könyvi hatóságnál, 1899. évi aug. hó 12-én.

Molnár
kir. albíró.

190 hektoliter jó minőségű

ujbor

jutányos áron eladó.

Bővebbet

Sebők József

bortermelőnél

Velin u. p. Szab.-Szt-Király

(Baranya m.)

Egy 5 szobás, elegáns
emeleti urilakás

azonnal kiadó.

Czím a kialóban.

Legnagyobb nyeremény legszerencsésebb esetben

1.000,000 korona.

Az összes 50.000 nyeremény

JEGYZÉKE.

A legnagyobb nyeremény a legszerencsésebb esetb.:

1.000,000 korona

A nyeremények részletes beosztása a következő:

	Korona
1 jutón	600000
1 apr. b	400000
1 . . .	200000
2 . . .	100000
1 . . .	90000
1 . . .	80000
1 . . .	70000
2 . . .	60000
1 . . .	40000
5 . . .	30000
1 . . .	25000
7 . . .	20000
3 . . .	15000
31 . . .	10000
67 . . .	5000
3 . . .	3000
432 . . .	2000
763 . . .	1000
1238 . . .	500
90 . . .	300
31700 . . .	200
3900 . . .	170
4900 . . .	130
50 . . .	100
3900 . . .	80
2900 . . .	40

50,000 nyer. és jut. összegben 13.160,000

Az ötödik nagy m. kir. osztálysorsjáték nemsokára ismét kezdődik és

100,000 újból **50,000**
sorsjegyre nyeremény

jut, vagyis az oldalt levő nyereményjegyzék szerint az összes sorsjegyek fele feltétlenül nyerni fog.

A nyerési esélyek tehát, mint már általánosan ismeretes, óriásiak.

Összesen tizenhárom millió 160,000 koronát sorsolnak ki biztosan. A legnagyobb nyeremény legszerencsésebb esetben

egy millió korona.

Szíves mielőbbi megrendeléseknél eredeti sorsjegyeket a tervszerű eredeti árban és pedig:

egy egész	1. o. eredeti sorsjegyet	6.—
» fél	» » »	3.—
» negyed	» » »	1.50
» nyolczad	» » »	— .75

küldünk szét utánvételt vagy a pénz előleges beküldése ellenében.

A huzások után megküldjük tisztelt vevőinknek a hivatalos huzási jegyzéket, hivatalos tervezetek pedig díjtalanul állanak rendelkezésre. A huzások a magy. kir. kormány ellenőrzése mellett nyilvánosan történnek és azoknál mindenki megjelenhetik.

Kérjük a rendelvényeket mielőbb, legkésőbb azonban

f. é. november hó 16. és 17-ig,

mely napon a huzás van, hozzánk beküldeni.

Török A. és Tsa

a m. kir. szab. osztálysorsjáték főelárusítói

Budapest,

V., Váci-körut 4/a.

Sok és nagy nyereményt fizettünk ki tisztelt vevőinknek; rövid idő alatt egy és fél millió koronánál többet.

Rendelőlevél levágandó. **TÖRÖK A. ÉS TÁRSA** uraknak Budapest.

Kérek részemre ..... I. oszt. m. kir. szab. osztálysorsjáték eredeti sorsjegyet a hivatalos tervezettel együtt küldeni.

Az összeget ..... frt {utánvételezni kérem }
{postautalvánnyal küldöm.} A nem tetsző törlendő.

Pontos czím.